

som et uttrykk for den takknemlighet foreningen føler overfor dem er de blitt utnevnt til æresmedlemmer.

Foreningens formenn og deres funksjonstid er følgende:

Direktør Carl Schulz	fra 1887 til 1905
Rektor Axel Sommerfelt	» 1905 » 1920
Bokhandler Fridthjov Brun	» 1920 » 1935
Advokat Thor Tharum	» 1935 » —

Sistnevnte formanns arbeide har vi med vilje ikke berørt. Hvis han opretholder tradisjonen med den lange funksjonstid, blir det opgaven ved 75-års jubileet å belyse *hans* innsats.

Foreningens sekretær, hr. Olaf *Jenssen*, har innehatt stillingen siden 1930.

Trondhjems Turistforenings æresmedlemmer ved 50-års jubileet er følgende:

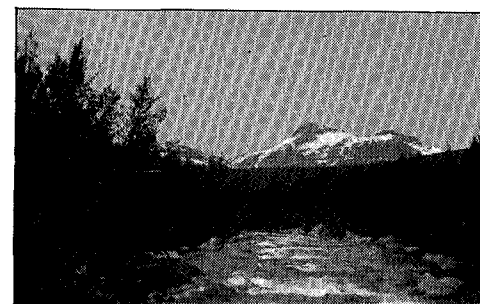
Direktør Carl *Schulz*, rektor Axel *Sommerfelt*, kjøbmann Olaf *Grilstad*, bokhandler Fridthjov *Brun* og bankchef Ludvig *Sivertsen*.

Trondhjems Turistforening er så heldig innenfor sitt virkefelt å ha Norge i et nøtteskall — et riktignok meget *stort* nøtteskall. For å nevne et par strøk, de som ligger foreningens hjerte nærmest: vi har den duvende bredde og ro over Syltraktenes høifjellsplatå med Storerikvollen som centrum — og vi har Trollheimens alpine fjellverden med Trolheimshytta i Foldalens trygge favn. De to polene, kan man si, fjellvandrerslivet i Trondhjems Turistforenings strøk dreier sig om.

Det er arbeidsområder og arbeidsoppgaver som forplikter.

Og det er ikke tvil om at den nye tid vil stille mange nye krav, kanskje også opvise stridsspørsmål som har vært lite eller absolutt ikke fremme i det første halvt hundre år. Vi kan ikke ønske annet ved jubileet enn at Trondhjems Turistforening alltid må ha menn i spissen for arbeidet som i pakt med tiden kan løse oppgavene til foreningens og alt fjellfolkets beste.

Det er foreningens fødselsdagsønske ved 50-års jubileet!

Høifjeldet.

*Herlige høifjeld, hold med din vælde
væk fra dit rike, den rastløse tid;
styrk hver en vandrers, som arbeidsslidt søker
ind i dit tempel fra hverdagens slit.*

*Stolt dine tinder er vendt mot det høie
skinnende, snedækket, strålende skjøn,
mens hvert et tjern, som et smilende øie,
tindrers som barnets i tillidsfuld bøn.*

*Herlige høifjeld, lær os at vende
blikket mot høiden, mot storhetens Gud,
lær os at fatte dit trofaste hjerte,
selv når det dækkes i vinterens skrud.*

*Aldrig du sviker, den venskap du lover,
altid din favn står ham åpen og varm,
trygt der han hviler, som barnet som sover
skjærmet av mor, fjernt fra jordlivets larm.*

*Herlige høifjeld, lær os at elske,
agte og ære vort land og vort folk,
vær du den trofaste, rene og hellige
Fædrelandskjærlighets mægtige tolk.*

J. M. Sv.